

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobce: **R. G.**, nar.,
státní příslušností Arménie,

zastoupeného JUDr. Milanem Štembergem, advokátem,
sídlem Cyrila Boudy 1444, Kladno,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**,
sídlem Nad Štolou 3, Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 8. 2023, č. j. OAM-5783-16/ZR-2023,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 8. 2023, č. j. OAM-5783-16/ZR-2023, se **zrušuje**, a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto o zrušení platnosti zaměstnanecké karty žalobce podle § 37 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 46e odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR (dále též „zákon o pobytu cizinců“) a podle § 46e odst. 2 tohoto zákona byla žalobci stanovena lhůta k vycestování z území ČR, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

2. Žalobce namítl, že v České republice legálně pracuje a žije 17 let s manželkou a rodinou, má zde zázemí, proto by dlouholeté odloučení od žalobce pociťovala jeho manželka jako újmu. Za účel prokázání takové újmy žalobce navrhl výslech manželky, což žalovaný odmítl a nijak se s tím nevypořádal. Žalovaný se neposoudil proporcionalitu zásahu do práva žalobce na rodinný život, přestože žalobce ve správním řízení tvrdil, že žije s manželkou 30 let, 17 let na území ČR, kde žije celá jeho rodina, odloučením od rodiny by mu vznikla zásadní újma na rodinném životě. Žalobce odkázal na rozsudek NSS č. j. 4 Azs 133/2023 – 38. Žalovaný ve skutečnosti nepoměřil zájem státu na opuštění území žalobcem a práva žalobce na rodinný život, neboť se pouze omezil na konstatování spáchání trestné činnosti. Dle žaloby byl žalobce sice odsouzen, ale za typově velmi nízkou závažnou trestnou činnost, proto nelze žalobce automaticky vyhostit.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. Ze správního spisu soud zjistil tyto skutečnosti.
5. Podle § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty mimo jiné z důvodů uvedených v § 37 téhož zákona.
6. Podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.
7. Podle § 174a odst. 3 zákona o pobytu cizinců přiměřenost dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán posuzuje pouze v případech, kdy to tento zákon výslovně stanoví.
8. V dané věci je nesporné, že žalobce byl trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 31. 1. 2023 č.j. 3 T 3/2023 odsouzen za spáchání přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a dále přečinu výtržnictví dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, k trestu odnětí svobody v délce 8 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v délce 24 měsíců, trestní příkaz nabyt právní moci dne 3. 3. 2023. Trestná činnost žalobce spočívala v úderu poškozeného pěstí po slovní rozepři, v důsledku čehož poškozený upadl a šikmou zlomeninou záprstní kůstky a odlomení části korunek dvou předních řezáků. Žalobce podal sice proti trestnímu příkazu odpor, ale po zákonné lhůtě.
9. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
10. V rozsudku č. j. 10 Azs 242/2023 – 37 ze dne 6. 10. 2023 Nejvyšší správní soud uvedl, že :
„Při rušení (neprodloužení) povolení k dlouhodobému pobytu (mj. ve formě zaměstnanecké karty) zákon výslovně nepočítá s posuzováním přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života v případech, kdy cizinec spáchal úmyslný trestný čin (§ 37 odst. 1 zákona o pobytu cizinců). NSS ovšem už dříve zdůraznil, že nutnost takového posuzování plyne přímo z čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jestliže cizinec konkrétně namítá dopad negativního rozhodnutí do svého soukromého a rodinného života (rozsudek ze dne 5. 2. 2021, č.j. 5 Azs 203/2020-36, bod 31). V tomtéž rozsudku (v bodě 42) NSS uvedl (s odkazem na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva), že správní orgány (i soud) musejí v takových případech vzít v úvahu kromě existence odsouzení i další trestněprávně významné okolnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

(například uložený trest, rozsah způsobené škody, tendenci k opakování trestné činnosti či chování cizince v době po odsouzení). Dále je třeba hodnotit, zda je přiměřené neprodloužit povolení k dlouhodobému pobytu s ohledem na skutečnosti, jako je délka pobytu cizince na území, věk, zdravotní stav, rodinné a ekonomické poměry, společenská a kulturní integrace v hostitelském státě či intenzita vazeb na zemi původu. Teprve pak lze určit stupeň závažnosti protiprávního jednání a poměřit zásah do základních práv s významem chráněného veřejného zájmu.“

11. Žalovaný v napadeném rozhodnutí, ale ve vyjádření k žalobě uvedl, že v řízení o zrušení zaměstnanecké karty podle § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců nemá povinnost se zabývat přiměřeností rozhodnutí o zrušení zaměstnanecké karty, tedy ani rodinnou vazbou žalobce v ČR. Takový postup je však v rozporu čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jestliže cizinec konkrétně namítá dopad negativního rozhodnutí do svého soukromého a rodinného života, jak výše uvedeno. Žalobce namítal již ve správním řízení, že v ČR žije na základě pobytového oprávnění již 17 let s rodinou. Žalovaný provedl posouzení proporcionality zásahu napadeného rozhodnutí do práv žalobce pouze z části, jestliže konstatoval, že : zrušením platnosti zaměstnanecké karty nebude v zrušeno pobytové oprávnění jeho rodinných příslušníků žalobce. Na území ČR pobývá od roku 2015 na základě zaměstnanecké karty, tudíž jeho vztah k domovskému státu nemohl být za tak krátkou dobu narušen a nic nebrání k jeho návratu do jeho domovské země. Dle trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 7, sp. zn. 3 T 3/2023, žalobce po předchozí ústní rozeprá udeřil poškozeného pěstí do obličeje takovou silou, že si musel být vědom a být přinejmenším srozuměn s tím, že po takové ráně může poškozený nekoordinovaně spadnout na zem, kdy poškozený v důsledku úderu upadl na asfaltový chodník a celou svou váhou si přilehnul levou ruku, čímž utrpěl šikmou tříštivou zlomeninu levé II. zápěstní kůstky pod kloubní hlavičkou, bez posunu úlomku, a v důsledku úderu pěstí odlomení části korunek dvou prvních horních řezáků, tj. zranění, které si vyžádalo lékařské ošetření a poškozeného omezovalo v obvyklém způsobu života zejména pro bolestivost a výrazné omezení funkce levé horní končetiny po dobu delší jednoho týdne. Na základě uvedeného byl žalobce odsouzen za přečin ublížení na zdraví a za přečin výtržnictví k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců, kdy výkon tohoto trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 24 měsíců, tj. do 3.3.2025. Jelikož byl účastník řízení odsouzen za úmyslný trestní čin, nesplňuje jednu z podmínek, která je dána k výkonu jeho zaměstnání a k udělení pobytového titulu na území České republiky, a to bezúhonnost. Správní orgán chápe, že případné zrušení pobytového titulu může účastníkovi řízení způsobit jisté komplikace, ale do nekomfortní situace se dostal sám svým protiprávním jednáním. Zrušení zaměstnanecké karty není vyhoštěním, a účastníkovi řízení tedy není zakázán pobyt na území České republiky, či ostatních států zapojených do schengenského prostoru. Dle žalovaného si žalobce poté, co bude splňovat všechny podmínky pro udělení, může podat novou žádost o dlouhodobý pobytový titul v České republice. S odkazem na citaci rozsudku NSS č. j. 7 As 21/2008-101, žalovaný uvedl, že ze strany účastníka řízení nebyly tvrzeny žádné skutečnosti, ze kterých by vyplýval zásah do jeho soukromého a rodinného života, který by způsobil nepřiměřenost dopadů rozhodnutí ve smyslu čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
12. Návrh žalobce na provedení výslechu manželky žalovaný zamítl pro nadbytečnost, dle žalovaného účastník řízení má sám uvádět skutečnosti hovořící v jeho prospěch, nelze „přehodit“ na správní orgán, aby si významné okolnosti zjistil výslechem sám.

13. Žalovaný ve správním řízení, shodně jako v žalobě tvrdil, že zde žije 17 let s manželkou a zletilými dcerami, a že vzhledem k ojedinělosti porušení zákona se domáhal posouzení proporcionality.
14. Soud má za to, že žalobce ve správním řízení tvrdil dostatečně určité relevantní okolnosti, a to dobu oprávněného pobytu a přítomnost jeho manželky a dcer na území ČR, proto byl žalovaný povinen posoudit proporcionalitu zákonem sledovaného zájmu na vyloučení pobytu osob odsouzených za trestný čin na území ČR a zájmu žalobce na rodinný a soukromý život. Takto žalovaný nepostupoval, jestliže výslovně vyloučil zákonnou povinnost posouzení proporcionality v případech zrušení zaměstnanecké karty a poté pod rouškou citací rozsudků uvedl v rozporu s obsahem podání žalobce ve správním řízení, že žalobce neuvedl rozhodné okolnosti pro posouzení přiměřenosti zásahu.
15. Lze přisvědčit žalovanému, že je na účastníkovi řízení, aby tvrdil rozhodné okolnosti a nikoli je přenechal na výpověď svědků. Pokud žalobce netvrdil žádné další okolnosti ohledně pobytu jeho manželky a dcery, lze mít za to, že výpovědi manželky chtěl prokázat, že spolu manželé nadále žijí. Taková okolnost nebyla žalovaným sporována, proto její výsledek byl skutečně nadbytečný. To však neznamená, jak výše uvedeno, že by bylo nadbytečné posoudit vyváženost sledovaných cílů, resp. přiměřenost zásahu do práv žalobce napadeným rozhodnutím.
16. Soud má za to, že již pobyt cizince v trvání 17 let je dostatečně silnou indicií k provedení testu proporcionality zásahu do práv cizince. Za takto dlouhou dobu lze důvodně předpokládat, že si zde cizinec vytvoří určité vazby, ať již rodinné povahy nebo jen povahy soukromé, kdy ukončení pobytu by pro něj mohlo „objektivně“ mít následky, které by nebyly přiměřené intenzitě příčiny, která by měla vést k zániku jeho pobytového oprávnění. Žalovaný se nijak nevypořádal s tvrzením žalobce, že zde žije 17 let. Z pobytové evidence cizinců ve správním spise je patrné, že již v roce 2012 se zde žalobce zdržoval. Tvrzení žalovaného o pobytu žalobce od roku 2015 je v rozporu s obsahem správního spisu a zejména se skutečným stavem, kdy soud dotazem na cizineckou policii zjistil, že se zde žalovaný zdržuje již od roku 2007, kdy mu byl povolen dlouhodobý pobyt s účelem pobytu – 27 – zaměstnanecká karta.
17. Žalobce žije v ČR 17 let, žije zde s manželkou a také zde pobývají jeho dcery, byť zletilé, jeho vazba na území ČR je dostatečně intenzivní na to, aby k zániku takové vazby vedlo pouze dostatečně intenzivní porušení zákona, nepostačí pouhé konstatování, že žalobce spáchal trestný čin. Žalovaný nakročil k posouzení povahy trestného činu, ale učinil tak pouze formálně. Již z popisu trestného činu žalobce a jeho dosavadní bezúhonnosti lze usuzovat, že k újmě na zdraví poškozeného došlo po rozmršce mezi žalobcem a poškozeným, nejednalo se o cílený, plánovaný útok žalobce. Nic nenasvědčuje vlivu omamných látek na chování žalobce, tehdy v pozici řidiče taxislužby. Opět zde byly indicie k tomu, že je nutné pečlivěji, nikoli jen formálně, posoudit veškeré okolnosti, proto soud vyžádal trestní spis. Součástí trestního spisu je šetření úmrtí poškozeného cca 3 měsíce po úderu žalobce, kdy bylo zjištěno, že poškozený zemřel na předávkování drog. V této souvislosti je nutné hodnotit věrohodnost popisu událostí, které vedly k trestnému činu žalobce. Soud nijak nezpochybňuje rozhodnutí o vině žalobce. O tom, že žalobce poškozeného udeřil, soud nemá pochybnosti. Ale pokud poškozený tehdy tvrdil, že drogy nebere a po 3 měsících je jeho tělo ohledáno se závěrem těžké drogové závislosti na základě změn na srdci a výpovědi svědků, potom je nutné poměřit znovu okolnosti útoku žalobce na poškozeného. Dle soudu se jednalo o vzájemný konflikt žalobce, poškozeného a jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

kamaráda, který žalobce vyřešil způsobem, jež vedl k rozhodnutí o jeho vině za spáchání trestného činu. Jakkoli bylo rozhodnuto o vině žalobce, v důsledku čehož žalobce naplnil formální podmínky ustanovení § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, okolnosti a povaha trestného činu žalobce ve světle 17letého pobytu žalobce na území ČR, kdy zde žalobce žije s manželkou a k tomu zde mají pobyt jeho zletilé dcery, dle soudu nedostojí požadavku proporcionality zásahu do života žalobce. Zejména pokud odsouzení zabrání opětovnému pobytu žalobce na území ČR do doby osvědčení (§ 56 odst. 2 zákona o pobytu cizinců), čímž je zpochybněn argument žalovaného o možnosti nového pobytu žalobce na území ČR. Rozhodnutí žalovaného sice není vyhoštěním, ale jeho účinky jsou vzhledem k trestní nezachovalosti obdobné.

18. Na základě výše uvedeného soud napadené rozhodnutí zrušil pro kombinaci vady nepřezkoumatelnosti (nedostatečného posouzení přiměřenosti zásahu do práv žalobce), rozporu s obsahem skutkového stavu (doba pobytu) i nezákonnosti (nepřiměřenost zásahu) podle § 76 odst. 1 písm. a), b) a § 78 odst. 7 s. ř. s.
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce sice měl ve věci úspěch, avšak náhradu nákladů řízení nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 8. 11. 2023

Mgr. Kamil Tojner v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.